

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że poprzez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia Komisja naruszyła art. 266 TFUE, ponieważ nie wdrożyła środków niezbędnych do zastosowania się do wyroku Sądu w sprawie T-650/17. W szczególności, ponownie nakładając cła od dnia 15 maja 2013 r., zdaniem skarżących, zaskarżone rozporządzenie pominęło fakt, że w wyroku tym stwierdzono nieważność rozporządzenia (UE) 2017/1146⁽³⁾ w całości w zakresie w jakim dotyczyło ono spółki Jinan Meide Casting Co., Ltd. („JMCC”), co skutkowało usunięciem z porządku prawnego Unii nałożonych ceł.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że poprzez nałożenie ceł z mocą wsteczną, zamiast zdecydowania się na łagodniejsze rozwiązanie polegające na nałożeniu ceł tylko w odniesieniu do przyszłości, Komisja przekroczyła granicę tego, co konieczne dla zapewnienia wykonania wyroku Sądu w sprawie T-650/17, z naruszeniem zasady proporcjonalności oraz art. 5 ust. 1 i 4 TUE.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że zaskarżone rozporządzenie narusza prawo do skutecznego środka prawnego, które stanowi ogólną zasadę prawa Unii zapisaną w art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Zdaniem skarżących najbardziej bezpośrednim skutecznym środkiem prawnym w odniesieniu do niezgodnego z prawem nałożenia ceł na przywóz ich produktów było uzyskanie stwierdzenia nieważności, a tym samym pełnego odszkodowania z tytułu nienależnie pobranych ceł.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że za pomocą zaskarżonego rozporządzenia Komisja nałożyła cło za okres, w odniesieniu do którego takie cło jest wykluczone zgodnie z art. 103 unijnego kodeksu celnego⁽⁴⁾, który przewiduje trzyletni termin przedawnienia rozpoczynający bieg od daty przywozu w celu poboru tych ceł.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że rejestracja przywozu produktów wytwarzanych przez JMCC nie dawała Komisji podstaw do nałożenia ceł z mocą wsteczną w niniejszej sprawie. Zdaniem skarżących Komisja nie była również uprawniona w zakresie nałożenia obowiązku rejestracji z naruszeniem art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. 2020 L 274, s. 20.

⁽²⁾ Dz.U. L 343, s. 51.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1146 z dnia 28 czerwca 2017 r. w sprawie ponownego nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, wytwarzanych przez spółkę Jinan Meide Castings Co. Ltd (Dz.U. L 166, s. 23).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. 2013, L 269, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2020 r. – Freshly Cosmetics / EUIPO – Misiego Blázquez
(IDENTY BEAUTY)**

(Sprawa T-688/20)

(2021/C 19/75)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Freshly Cosmetics, SL (Reus, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat P. Roiger Bellostes)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Francisco Misiego Blázquez (Madryt, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego IDENTITY BEAUTY – zgłoszenie nr 17 913 910

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 listopada 2020 r. w sprawie R 205/2020-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i uwzględnienie zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 17 913 910 IDENTITY BEAUTY w odniesieniu do wszystkich jej towarów i usług należących do klasy 3;
- obciążenie właściciela wcześniejszego hiszpańskiego znaku towarowego kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2020 r. – Iliad Italia / Komisja

(Sprawa T-692/20)

(2021/C 19/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Iliad Italia (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: D. Fosselard i D. Waelbroeck, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji C(2020) 1573 final z dnia 6 marca 2020 r. o niezgłoszeniu sprzeciwu wobec zgłoszonej operacji w sprawie M.9674-Vodafone Italia / TIM / INWIT JV w postaci zmienionej zobowiązaniami i o uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym oraz z funkcjonowaniem porozumienia EOG;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zobowiązania nie dostarczają jasnej definicji lub nie określają liczbowo minimalnego poziomu mocy wymaganej do spełnienia obowiązku dostarczenia wystarczającej wolnej przestrzeni, co jest centralnym filarem skuteczności zobowiązań.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zobowiązania nie wymagają wyraźnie i jasno dla nowego operatora prawa do uzyskania od początku wdrażania zobowiązań usług hostingowych obejmujących pasmo 700MHz, co ma zasadnicze znaczenie dla skutecznego działania konkurencyjnej sieci ruchomej.